

KRAJSKÝ ÚŘAD PLZEŇSKÉHO KRAJE
ODBOR DOPRAVY A SILNIČNÍHO HOSPODÁŘSTVÍ
Škroupova 18, 306 13 Plzeň

Naše č. j.: PK-DSH/2265/19
Spis. zn.: ZN/610/DSH/19
Počet listů: 4
Počet příloh: 0
Počet listů příloh: 0

Vyřizuje: Bc. Pavlína Šlehořová

Datum: 7. 3. 2019

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Plzeňského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako věcně a místně příslušný správní orgán podle ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, a ust. § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl ve věci odvolání pana [REDAKCE], zastoupeného zmocněncem [REDAKCE], takto:

podle ust. § 90 odst. 5 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů,

z a m í t á

odvolání pana [REDAKCE], zastoupeného zmocněncem [REDAKCE], proti rozhodnutí Magistrátu města Plzně, odboru správních činností, oddělení dopravních přestupků č. j. MMP/007136/19 ze dne 10. 1. 2019

a

rozhodnutí Magistrátu města Plzně, odboru správních činností, oddělení dopravních přestupků č. j. MMP/007136/19 ze dne 10. 1. 2019, kterým byl pan [REDAKCE] uznán vinným z přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění účinném do 30. 6. 2018 v souvislosti s porušením ust. § 18 odst. 4 téhož zákona, za což mu byl uložen správní trest pokuty ve výši 1500,- Kč (slovy jedentisícpěťsetkorunčeských) a úhrada nákladů řízení ve výši 1000,- Kč (slovy jedentisíckorunčeských),

potvrzuje.

Odůvodnění

Odvoláním podaným panem [REDAKCE]
(dále jen „odvolatel“) zastoupeným zmocněncem [REDAKCE]

je naříkáno rozhodnutí Magistrátu města Plzně, odboru správních činností, oddělení dopravních přestupků (dále jen „*správní orgán I. stupně*“) č. j. MMP/007136/19 ze dne 10. 1. 2019 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým se odvolatel uznává vinným z přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění účinném do 30. 6. 2018 v souvislosti s porušením ust. § 18 odst. 4 téhož zákona, za což mu byl uložen správní trest pokuty ve výši 1500,- Kč (slovy jedentisícpětsetkorunčeských) a úhrada nákladů řízení ve výši 1000,- Kč (slovy jedentisíckorunčeských).

Odvolání spolu se spisovou dokumentací bylo zdejšímu odvolacímu správnímu orgánu, tedy Krajskému úřadu Plzeňského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství (dále jen „*odvolací správní orgán*“), postoupeno dne 27. 2. 2019. Odvolací správní orgán se zabýval tím, zda bylo odvolání podáno včas, tedy v zákonem stanovené lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, kterým se odvolatel uznává vinným z přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění účinném do 30. 6. 2018 v souvislosti s porušením ust. § 18 odst. 4 téhož zákona tím, že při řízení motorového vozidla dne 6. 4. 2018 v obci Plzeň na vozovce ulice Plaské v úseku mezi křižovatkami s ulicemi Studentská a Pode Dvory ve směru jízdy z centra města překročil nejvyšší dovolenou rychlost pro jízdu v obci 50 km/hod. o méně než 20 km/hod. (konkrétně o 13 kmj/hod.). Tyto podmínky byly splněny, odvolání bylo včasné a přípustné.

Ze spisové dokumentace vyplývá následující.

Městskou policií Plzeň byl dne 7. 4. 2018 oznámen přestupek provozovatele vozidla, kdy blíže nezjištěný řidič dne 6. 4. 2018 v čase 16:59:02 hodin v obci Plzeň na ulici Plaské v úseku mezi křižovatkami s ulicemi Studentská a Pode Dvory ve směru jízdy z centra města překročil s vozidlem tovární značky VW kombi, modré barvy, RZ: [REDAKCE] nejvyšší dovolenou rychlost pro jízdu v obci (50 km/hod.). Předmětnému vozidlu byla naměřena rychlost automatizovaným technickým prostředkem SYDO Traffic Velocity, vyr. č. GEMVEL0015, a to konkrétně 66 km/hod. v obci, kde je nejvyšší dovolená rychlost 50 km/hod. Od naměřené rychlosti pak byla ve prospěch odvolatele odečtena maximální možná odchylka měření ve výši 3 km/hod. u rychlostí do 100 km/hod., tedy odvolatel překročil nejvyšší dovolenou rychlost nejméně o 13 km/hod..

Na základě všech podkladů vydal správní orgán I. stupně napadené rozhodnutí.

Odvolací správní orgán na základě § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „*zákon o odpovědnosti za přestupky*“) přezkoumává rozhodnutí v plném rozsahu.

Dne 7. 4. 2018 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno oznámení přestupku provozovatele vozidla od Městské policie Plzeň. Správní orgán I. stupně na základě

doložených materiálů (úředního záznamu, oznámení přestupku, foto z radaru, ověřovacího listu č. 8012-OL-70476-17, schválení úseků pro měření Městskou policií Plzeň od Policie ČR a žádosti městské policie o vyjádření k navrženým úsekům pro rok 2018) vydal správní orgán I. stupně výzvu k uhrazení určené částky č. j. MMP/098376/18 ze dne 16. 4. 2018. Výzva byla provozovateli vozidla RZ: [REDAKCE] [REDAKCE] doručena datovou schránkou dne 17. 4. 2018.

Jelikož k uhrazení určené částky nedošlo v zákonem stanovené lhůtě, ale až později, byla předmětná částka [REDAKCE] v souladu se zákonem vrácena.

Následně byl [REDAKCE] předvolán jako provozovatel vozidla ke správnímu orgánu I. stupně na den 18. 7. 2018 k podání vysvětlení, předvolání bylo [REDAKCE] [REDAKCE] doručeno datovou schránkou dne 25. 6. 2018. V návaznosti na předvolání k podání vysvětlení bylo ze strany [REDAKCE] správnímu orgánu I. stupně zasláno vyjádření (doručeno správnímu orgánu I. stupně dne 28. 6. 2018), kde tento uvedl, že vozidlo měl zapůjčeno pan [REDAKCE] nar. [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE] spolu s vyjádřením, aby se správní orgán I. stupně obracel v dané věci na tuto osobu.

Následně pak bylo dne 28. 6. 2018 doručeno správnímu orgánu I. stupně vyjádření odvolatele, jakožto osoby, která měla dle sdělení provozovatele vozidla mít s vozidlem dispoziční právo, ve kterém tento uvedl, že v návaznosti na výzvu k uhrazení určené částky v předmětném případě uvádí, že když si všiml rychloměru, tak se snažil snížit co nejvíce rychlost jízdy a prudce dupl na brzdu, což zapříčinilo, že se opařil kávou. Dále pak uvedl, že se omlouvá, pokud se dopustil protiprávního jednání, avšak domnívá se, že se potrestal již dostatečně.

Dne 12. 7. 2018 pak byl do spisové dokumentace ve věci založen výpis z evidenční karty řidiče týkající se odvolatele.

Dne 19. 7. 2018 pak bylo správnímu orgánu I. stupně ještě doručeno od provozovatele vozidla v návaznosti na výzvu k podání vysvětlení jeho vyjádření, že se k věci již vyjadřoval, a to tak, že vozidlo měl zapůjčené odvolatel. Dále pak provozovatel vozidla uvedl, že využije v dané věci svého práva a odpírá k věci vypovídat.

Na základě zjištění ohledně pachatele přestupku vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí v příkazním řízení č. j. MMP/186291/18 ze dne 20. 7. 2018, kterým odvolatele uznal vinným z přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění účinném do 30. 6. 2018 v souvislosti s porušením ust. § 18 odst. 4 téhož zákona. Za tento přestupek správní orgán I. stupně odvolateli uložil pokutu ve výši 1500,- Kč. Rozhodnutí v příkazním řízení bylo odvolateli doručeno na adresu trvalého pobytu do vlastních rukou ke dni 23. 7. 2018.

Následně dne 30. 7. 2018 byla správnímu orgánu I. stupně elektronicky se zaručeným elektronickým podpisem od [REDAKCE], jako údajného zmocněnce odvolatele doručena námitka podjatosti vznesená proti všem zaměstnancům Magistrátu města Plzně, včetně starosty, místostarosty a tajemníka úřadu.

Téhož dne pak byl správnímu orgánu I. stupně doručen elektronicky bez zaručeného elektronického podpisu odpor proti rozhodnutí v příkazním řízení od údajného zmocněnce odvolatele [REDAKCE], kdy zmocnění tento dokládal nepodepsanou plnou mocí k zastupování odvolatele ve správním řízení. Tato

elektronicky nepodepsaná zpráva pak byla doplněna opět elektronicky avšak již se zaručeným elektronickým podpisem dne 6. 8. 2018, kdy součástí elektronického podání byla opět nepodepsaná plná moc.

Vzhledem ke zjištění této vady plné moci správní orgán I. stupně vyzval odvolatele i jeho údajného zmocněnce k doložení plné moci opatřené podpisem zmocnitele a odvolatel i jeho údajný zmocněnec byli poučeni o následcích neodstranění vady plné moci. Výzva k doložení bezvadné plné moci byla odvolateli doručena do vlastních rukou dne 27. 8. 2018 a údajnému zmocněnci odvolatele datovou schránkou dne 24. 8. 2018. Za účelem napravení zjištěné vady plné moci bylo odvolateli i jeho údajnému zmocněnci zasláno též usnesení o stanovení lhůty, jímž byla stanovena k doplnění plné moci lhůta pěti pracovních dnů.

Na základě předmětné výzvy správního orgánu I. stupně byla tomuto správnímu orgánu I. stupně dne 31. 8. 2018 od zmocněnce odvolatele doručena elektronicky plná moc obsahující podpis zmocnitele v textu.

Následně pak správní orgán I. stupně dne 23. 10. 2018 založil do spisové dokumentace obdobné námítky podjatosti podané předmětným zmocněncem ve věcech jiných účastníků řízení – pod sp. zn. MMP/175833/16, MMP/085066/17 a MMP/064897/17.

Na základě doložených námitek podjatosti podaných ve výše zmíněných řízeních dospěl správní orgán I. stupně k závěru, že o námitce nebude rozhodovat kvalifikovaným způsobem (usnesením), nýbrž tuto vyřídí neformálně přípisem, neboť námitka podjatosti nebyla včasně uplatněná a navíc bylo její podání vyhodnoceno jako užití ryze obstrukčního nástroje. Přípis o vyřízení námítky podjatosti byl odvolateli cestou jeho zmocněnce doručen datovou schránkou dne 31. 10. 2018.

Následně pak správní orgán I. stupně pokračoval v řízení a předvolal odvolatele cestou jeho zmocněnce k ústnímu jednání na den 14. 11. 2018. Oznámení o pokračování v řízení a předvolání k ústnímu jednání bylo odvolateli cestou jeho zmocněnce doručeno datovou schránkou dne 31. 10. 2018.

Proti vyřízení námítky podjatosti podal odvolatel cestou svého zmocněnce dne 5. 11. 2018 elektronicky se zaručeným elektronickým podpisem odvolání s tím, že přípis o vyřízení námítky považuje za usnesení v materiálním slova smyslu a tedy má právo se proti němu odvolat.

V návaznosti na toto podané odvolání zaslal správní orgán I. stupně odvolateli cestou jeho zmocněnce vyrozumění, ve kterém mu sdělil, že s ohledem na zjištěnou obstrukčnost podané námítky byla tato vyřízena formou přípisu a nikoli kvalifikovaným způsobem ve formě usnesení. Vzhledem k tomuto tak nelze proti vyřízení námítky podjatosti nelze brojit opravným prostředkem a podání odvolání je toliko jen a pouze snahou o další obstrukční postup v řízení. Dále pak správní orgán I. stupně odvolatele cestou jeho zmocněnce vyrozuměl o tom, že podání (odvolání proti usnesení) je tímto vyřízeno a další případná vyjádření budou považována za vyjádření k věci a budou vypořádána v meritorním rozhodnutí. Toto vyrozumění pak bylo zmocněnci odvolatele doručeno datovou schránkou dne 14. 11. 2018.

Dne 14. 11. 2018 se na předvolání ke správnímu orgánu I. stupně nedostavil odvolatel ani jeho zmocněnec, a to bez omluvy či uvedení důležitého důvodu, tedy bylo konáno ústní jednání v nepřítomnosti odvolatele i jeho zmocněnce. V nepřítomnosti bylo odvolateli zopakováno obvinění, byl poučen o procesních právech a povinnostech, bylo mu umožněno seznámení se spisovou dokumentací, účast u prováděného dokazování i

vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí, svých práv však odvolatel ani jeho zmocněnec nevyužil, a to z důvodu jejich nepřítomnosti při jednání.

Po skončení ústního jednání pak správní orgán I. stupně odvolatele cestou jeho zmocněnce vyrozuměl o konání ústního jednání v jejich nepřítomnosti a o možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a vyjádřit se k nim s tím, že za tímto účelem byla odvolateli stanovena lhůta pěti pracovních dnů. Vyrozumění pak bylo doručeno zmocněnci odvolatele datovou schránkou dne 21. 11. 2018.

Ve stanovené lhůtě však odvolatel i jeho zmocněnec zcela rezignovali na vyjádření k podkladům i k věci jako takové.

Na základě všech podkladů a po marném uplynutí lhůty k vyjádření se k podkladům vydal správní orgán I. stupně dne 10. 1. 2019 napadené rozhodnutí, které bylo odvolateli cestou jeho zmocněnce doručeno datovou schránkou dne 14. 1. 2019.

Tímto napadeným rozhodnutím byl odvolatel uznán vinným z přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění účinném do 30. 6. 2018 v souvislosti s porušením ust. § 18 odst. 4 téhož zákona. Odvolateli byl za předmětný přestupek uložen správní trest pokuty ve výši 1500,- Kč a dále byla uložena povinnost úhrady nákladů řízení ve výši 1000,- Kč.

Dne 22. 1. 2019 se dostavil za účelem nahlédnutí do spisové dokumentace v předmětné věci zmocněnec odvolatele, kdy toto mu bylo umožněno a byla mu předána kopie spisové dokumentace včetně záznamu o nahlédnutí do spisu.

Odvolatel následně podal proti napadenému rozhodnutí cestou svého zmocněnce blanketní odvolání ze dne 29. 1. 2019, které bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno emailem se zaručeným elektronickým podpisem. Odvolání bylo včasné i přípustné, neboť bylo podáno v zákonem stanovené odvolací lhůtě, a toto podal zmocněnec odvolatele.

Správní orgán I. stupně odvolatele cestou jeho zmocněnce vyzval k doplnění odvolání o odvolací důvody (písemnost č. j. MMP/040089/19), kdy za tímto účelem byla odvolateli stanovena lhůta pěti pracovních dnů. Výzva k doplnění odvolání byla odvolateli cestou jeho zmocněnce doručena datovou schránkou 11. 2. 2019.

Ve stanovené lhůtě k doplnění odvolání o odvolací důvody ze strany odvolatele ani jeho zmocněnce nedošlo a věc byla postoupena do odvolacího řízení, o čemž byl odvolatel cestou svého zmocněnce řádně vyrozuměn.

Jak již bylo uvedeno výše, blanketní odvolání nebylo odvolatelem ani přes výzvu doplněno. Odvolatel neuvedl, v čem spatřuje věcnou nesprávnost rozhodnutí popř. jeho nezákonnost či vady řízení jeho vydání předcházející. Odvolací správní orgán i přesto věc v souladu s ust. § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) přezkoumával v plném rozsahu, tedy přezkoumal zákonnost i věcnou správnost napadeného rozhodnutí a shledal následující.

Zdejší odvolací správní orgán uvádí, že správní orgán I. stupně postupoval v souladu s ust. § 52 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, kde je uvedeno, že správní orgán musí vždy provést důkazy, potřebné ke zjištění stavu věci. Tyto potřebné důkazy byly v řízení provedeny a bylo spolehlivě

prokázáno, že se odvolatel přestupku kladeného mu za vinu dopustil. V daném případě dostal správní orgán I. stupně v souladu s ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů zásadě materiální pravdy, kdy nelze pochybovat o skutečnosti, že vozidlu řízenému odvolatelem byla v inkriminovanou dobu naměřena rychlost jízdy 66 km/hod. v obci, kde je nejvyšší dovolená rychlost jízdy 50 km/hod., tedy po odečtení maximální možné odchylky měření ve výši 3 km/hod. u rychlostí do 100 km/hod. nejméně 63 km/hod., tedy odvolatel překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy po odečtení odchylky měření nejméně o 13 km/hod..

Skutečnost, že došlo k překročení nejvyšší dovolené rychlosti, pak vyplývá z fotografie z automatizovaného měřicího úsekového zařízení, na níž je spolehlivě rozpoznatelná registrační značka vozidla. Překročením rychlosti v obci nejméně o 13 km/hod., pak byla naplněna skutková podstata přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění účinném do 30. 6. 2018, kdy tohoto přestupku se dopustí řidič, pokud překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/hod.. Zdejší odvolací správní orgán dále uvádí, že rychlost pro jízdu v obci je stanovena v ust. § 18 odst. 4 téhož zákona, kde je mimo jiné uvedeno, že v obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km/hod. V daném případě nebylo odvolatelem namítáno, že by k překročení rychlosti došlo na úseku se zvýšenou rychlostí pro pohyb vozidel v obci, naopak z podkladů ve spisové dokumentaci (údaje o max. dovolené rychlosti z protokolu o měření průběžné rychlosti, oznámení přestupku od Městské policie Plzeň) vyplývá, že v úseku prováděného měření nebyla nikterak upravena nejvyšší dovolená rychlost, tedy v souladu s výše uvedeným ustanovením tato byla stanovena na max. 50 km/hod. O této skutečnosti pak nemá zdejší odvolací správní orgán důvod jakkoli pochybovat. Zdejší odvolací správní orgán dále uvádí, že jelikož v nyní přezkoumávaném případě byla možná totožnost řidiče dovozena na základě prvotní informace od provozovatele, že má vozidlo zapůjčeno odvolatel, a následně byla totožnost řidiče skutečně prokázána potvrzením této informace v návaznosti na písemné podepsané vyjádření odvolatele, kdy toto doznání nebylo v řízení ze strany odvolatele zpochybněno, nemá zdejší odvolací správní orgán důvod o totožnosti řidiče vozidla jakkoli pochybovat. Zdejší odvolací správní orgán dále uvádí, že bylo spolehlivě zjištěno ze spisové dokumentace, že rychlost byla vozidlu odvolatele v inkriminované době naměřena automatizovaným prostředkem užívaným bez obsluhy pro úsekové měření – SYDO Traffic Velocity, v. č. GEMVEL0015 viz. protokol o měření průměrné rychlosti a platný ověřovací list č. 57/178012-OL-70476-17 (na fotografii z měřicího zařízení spodní textový řádek i textové části protokolu o měření průměrné rychlosti, stejně tak i na ověřovacím listu uvedeno výrobní číslo zařízení GEMVEL0015). O správnosti provedeného měření pak zdejší odvolací správní orgán s ohledem na platný ověřovací list předmětného zařízení nikterak nepochybuje, přičemž správnost provedeného měření odvolatel ani nerozporoval. Zdejší odvolací správní orgán tedy uzavírá, že napadené rozhodnutí je považováno za věcně správné a vydané v souladu se zásadou materiální pravdy. Dále pak se zdejší odvolací správní orgán zabýval tím, zda byl přestupek odvolatele v řízení řádně projednán a konstatuje, že odvolatel byl v řízení řádně předvolán k ústnímu jednání cestou svého zmocněnce s dostatečným předstihem (cca 14 dnů) a na svou účast u jednání bez dalšího rezignoval on i jeho zmocněnec a bez omluvy a uvedení důležitého důvodu se k jednání nedostavili, tedy byly splněny podmínky dle ust. § 80 odst. 4 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění účinném od 1. 7. 2017 a v souladu s tímto ustanovením proběhlo

projednání věci při tomto nařízeném ústním jednání v nepřítomnosti odvolatele i jeho zmocněnce. Navíc správní orgán I. stupně odvolateli i jeho zmocněnci umožnil vyjádřit se po projednání v nepřítomnosti k podkladům pro vydání rozhodnutí ve lhůtě pěti pracovních dnů, kdy však na toto své právo odvolatel i jeho zmocněnec taktéž rezignovali. Odvolatel tak v řízení nebyl nikterak krácen na svých procesních právech, toliko tyto o vlastní vůli nevyužil a správní orgán I. stupně neměl důvod na něm uplatnění jeho práv vynucovat, tedy po marném uplynutí této lhůty bylo v souladu s poučením ve vyznění o možnosti vyjádřit se k podkladům vydáno napadené rozhodnutí. Vydání napadeného rozhodnutí tak pro odvolatele nemohlo být překvapivé. Dále se pak zdejší odvolací správní orgán při přezkoumání věci zabýval posouzením uloženého druhu a výměry správního trestu a uloženou povinností úhrady nákladů řízení a konstatuje, že v tomto ohledu taktéž neshledal žádných vad, neboť za předmětný přestupek se ukládá správní trest pokuty a tento byl uložen v rámci stanoveného rozpětí výměry předmětného správního trestu stanovené zákonem, kdy navíc správní trest pokuty byl odvolateli uložen na samé spodní hranici zákonem stanovené výměry, kdy pro jeho mimořádné snížení nebylo shledáno splnění zákonných podmínek. K uložení povinnosti úhrady paušální částky nákladů řízení ve výši 1000,- Kč zdejší odvolací správní orgán uvádí, že tato povinnost byla uložena v souladu se zákonem, a jelikož o její snížení odvolatel nepožádal, nemohla být paušální částka ani snížena. Zdejší odvolací správní orgán dále uvádí, že správní orgán I. stupně se též dostatečně zabýval vyjádřením odvolatele v rámci jeho vyjádření, kdy tvrzení jím uplatněné (opaření kávou je dostatečný trest za případné protiprávní jednání) neshledal za okolnost vylučující odpovědnost za přestupek, s čímž se zdejší odvolací správní orgán ztotožňuje. Jiné námitky odvolatel v řízení před správním orgánem I. stupně odvolatel neuplatnil. Jelikož žádné námitky nebyly uplatněny ani v odvolacím řízení, je skutkový stav věci považován zdejším odvolacím správním orgánem za spolehlivě zjištěný v návaznosti na provedené dokazování a nebyla shledána potřeba rozšíření dokazování v předmětné věci.

Zdejší odvolací správní orgán též závěrem konstatuje, že nelze mít v daném případě žádných pochybností o naplnění jak formálního znaku výše zmíněného přestupku, tak i naplnění jeho znaku materiálního, kdy taktéž nelze pochybovat o tom, že přestupek byl spáchán zaviněně. Naplnění veškerých těchto znaků přestupku pak správní orgán I. stupně přezkoumatelným způsobem odůvodnil v napadeném rozhodnutí. Správní orgán I. stupně se též zabýval řádně odůvodněním užití právní úpravy, a to právní úpravy hmotně právní (procesně právní úprava byla užitá dle zákona účinného v době zahájení řízení – jde o aktuálně účinnou právní úpravu), kdy ani v tomto ohledu nebylo shledáno žádné pochybení správního orgánu I. stupně, když tento užil právní úpravu v oblasti hmotněprávní účinnou do 30. 6. 2018, neboť novější právní úprava nebyla shledána pro odvolatele výhodnější. Zdejší odvolací správní orgán dále podotýká, že nad rámec argumentace správního orgánu I. stupně je na místě poznamenat, že ve věci předmětného protiprávního jednání nejen, že nedošlo ke změně druhu ani výše ukládaných správních trestů, ale nebyla ani jakkoli měněna právní kvalifikace přestupku odvolatele ani porušení povinnosti, jíž byla skutková podstata přestupku naplněna.

Odvolací správní orgán přezkoumal napadené rozhodnutí a proces, který předcházel vydání napadeného rozhodnutí z hlediska souladu s právními předpisy a neshledal žádné pochybení správního orgánu I. stupně.

Odvolací správní orgán však musí uvést, že v rámci přezkoumání zákonnosti se zabýval i tím, zda správní orgán I. instance zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Odvolací správní orgán musí konstatovat, že správní orgán I. instance zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, čímž vyhověl požadavku ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

Z výše uvedených důvodů tak odvolací správní orgán rozhodl, jak je výše uvedeno, tedy že odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí o odvolání se nelze dále odvolat (podle ust. § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů).

Mgr. Dušan Pakandl
vedoucí odboru dopravy a silničního hospodářství
elektronicky podepsáno

Rozdělovník:
účastník řízení:

- pan [redacted]
zastoupený zmocněncem [redacted]
[redacted] „datovou schránkou“

Na vědomí:

- Magistrát města Plzně, odbor správních činností, oddělení dopravních přestupků, Koterovská 162, 306 32 Plzeň
- vlastní k založení do spisu